Dosarul nr.1-260/25
1-25164626-32-1-25112025
Partea introductivă

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

16 ianuarie 2026 **or.*****

Judecătoria Hîncești (sediul *****)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Svetlana Bîcu
Grefier Svetlana Pavalachi
Cu participarea:
Procurorului Vladimir Levco
Avocatului Mihai Rudenco
Părții vătămate *****
Inculpatului *****

a examinat în ședință de judecată publică, desfășurată în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui,

***** domiciliat în *****, cetățean al R.M., moldovean, studii medii incomplete, divorțat, fără persoane la întreținere, anterior judecat,

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) Codul penal.

Perioada examinării cauzei penale: 17.12.2025 – 16.01.2026.
Procedura de citare a fost respectată.
Procurorul Vladimir Levco, a pledat de a-l recunoaște pe ***** vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) din Codul penal și a-i stabili acestuia pedeapsa penală, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. A menține în privința inculpatului măsura preventivă aplicată. Corpul delict a-l restitui proprietarului. A admite acțiunea civilă înaintată de *****.

Avocatul Mihai Rudenco, a solicitat că, inculpatul ***** să nu fie lipsit de libertate și în privința acestuia să fie aplicate prevederile art.90 Cod penal. Acțiunea civilă să fie admisă în principiu.

Partea descriptivă

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în faza de urmărire penală,
recunoscute și acceptate de inculpat în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t:

Situația de fapt reținută de instanță.

*****,** în perioada 17 octombrie 2025 ora 18:00 până la 18 octombrie ora 09:00, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admițând în mod conștient survenirea acestora, a pătruns în garajul ce aparține lui *****, situat în orașul **********, de unde a sustras o unitatea de transport electrică de tip ATV de culoare roșie, în valoare de 28 000 lei MDA, și o trotinetă electrică de culoarea neagră în valoare de 15 000 lei MDA, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate ***** o daună materială în sumă totală de 43 000 lei MDA.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul *****, fiind asistat de avocatul Mihai Rudenco, a declarat personal prin înscris autentic, că recunoaște vina integral și nu solicită administrarea altor probe noi.

Instanța de judecată, analizând cererea inculpatului susținută de apărătorul lui, ascultând opinia procurorului, astfel, prin încheierea din 17.12.2025, a dispus admiterea cererii acestuia cu privire la examinarea cauzei în procedură simplificată.

Mai mult ca atât, instanța studiind materialele dosarului, a constatat că faptele inculpatului sunt stabilite și denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, actele de urmărire penală nu prezintă semne pentru a fi lovite de nulitate absolută.

Fiind audiat în ședința de judecată sub jurământ, inculpatul *****, a declarat că, în luna octombrie 2025 între orele 11:00-12:00 mergea pe strada ***** și s-a uitat peste poartă la *****. Apoi a intrat prin garaj și a luat trotineta și ATV, trotineta era de culoare neagră și electrică, ATV-ul era de culoare roșie. După a ieșit pe poartă cu ele și le-a dus la un prieten pe nume***** și le-a lăsat la el, a concretizat că a lăsat doar trotineta. Cu ATV-ul s-a pornit la *****, s-a oprit și s-au apropiat colaboratorii de poliție și l-au întrebat de acte a spus că nu le are și era servit. La întrebările avocatului a comunicat că, ATV-ul este la poliție iar trotineta la o persoană din *****. Se căiește de cele săvârșite și dorește o pedeapsă mai blândă.

Partea vătămată ***** fiind prezent în ședința de judecată a declarat că, are pretenții față de ***** în mărime de 44 000 lei ce constituie costul trotinetei și ATV-ului și a solicitat să fie pedepsit aspru.

Aprecierea probelor de către instanța de judecată.

Potrivit art.384 Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

Conform art.389 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția

inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului. Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

În corespundere cu prevederile art.93 alin.(1) Codul de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Astfel, instanța statuează că chiar dacă inculpatul ***** și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracționalal faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și acceptate de inculpat:

- ***procesul-verbal de ridicare din 22.10.2025,*** acțiune procesuală prin care de la OSAS a SST și CR a SSP a IP ***** ***** au fost ridicate copiile materialelor înregistrate în REI-II a IP ***** nr.5895 din 18.10.2025, pe 07 file (f.d.23);

- ***procesul-verbal de examinare din 27.10.2025,*** acțiune prin care au fost cercetate copiile materialelor înregistrate în REI-II a IP ***** nr.5895 din 18.10.2025 pe 07 file ridicate de la OSAS a SST și CR a SSP a IP ***** ***** după cum urmează: copia Informația 112 din 18.10.2025 pe 01 file, în care este menționat că la 18.10.2025 ora 01:35 SSTAR Matcovschi N, a comunicat că în s.***** a fost stopat un ATV fără n/î la ghidonul căruia se afla cet.***** a.n.1983. Care a fost înregistrată la 18.10.2025 cu nr.5895; copia ordonanței privind dispunerea testării alcoolscopice din 18.10.2025 ora 01:44 pe 01 file, în care este consemnat la 18.10.2025 a fost stopat ATV electric fără număr de înmatriculare la ghidon fiind cet.***** a.n.1983; copia procesului-verbal de efectuare a testării alcooscopice cu mijlocul tehnic din 18.10.2025 ora 01:35 pe 01 file, pe care este anexat tichetul Drager 6820 pe numele ***** din 18.10.2025 ora 01:12 rezultatul fiind de 0,76 mg/l ; copia Îndreptării din 18.10.2025 ora 01:38 către IMSP Dispensarul Republican de Narcologie pe 01 file, pe numele ***** a.n.06.11.1983, cauza

îndreptării fiind conducerea în stare de ebrietate a unității de transport; copia procesului-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 18.10.2025 pe 01 file, prin care ***** a fost înlăturat de la unitatea de transport de tip ATV în stare de ebrietate; copia Ordonanței de ridicare din 18.10.2025 pe 01 file, prin care de la ***** a.n.1983 a fost ridicată o unitate de transport de tip ATV; copia Procesului-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 18.10.2025 pe 01 file, prin care a fost ridicată unitatea de transport electrică de tip ATV de culoare roșie (f.d.31-32);

- procesul-verbal de examinare din 24.10.2025, cu planșă fotografică, acțiune procesuală prin care a fost examinată unitatea de transport de tip ATV electric, de culoare roșie, ridicat în cadrul Procesului contravențional nr.5895 prin ordonanță și proces-verbal de ridicare din 18.10.2025 de la cet.*****. Examinarea obiectului s-a efectuat în curtea Inspectoratului de Poliție *****, ATV-ul fiind parcat pe teritoriu. Pe parcursul examinării au fost efectuate fotografii, care au fost anexate la prezentul proces-verbal. Fiind examinat din exterior s-a constatat: ATV de culoare roșie, partea frontală este vizibil un suport metalic pe care sunt montate patru proiectoare rotunde, dispuse pe un rând. În zona din față de asemenea este vizibil un grilaj metalic. Șaua ATV-ului este de culoare neagră, într-o singură bucată, realizată din material textil. ATV-ul are roți de teren cu profil înalt. La momentul examinării careva deteriorări vizibile nu s-au stabilit (f.d.34-36);

- declarațiile martorului ***** care fiind audiat la etapa urmăririi penale a comunicat că, activează în calitate de ofițer superior auto al SST și CR al SSP în cadrul IP *****. La data de 18.10.2025, de la ora 18:00 până la 19.10.2025 ora 08:00, a fost implicat în serviciul de menținerea ordinii publice în raza raionului *****, cu echipajul de patrulare Dacia ***** Astfel, la data de 18.10.2025, aproximativ la orele 01:30 în timpul patrulării rutiere a localității *****, raionul *****, în conformitate cu prevederile planului Inspectoratului de Poliție ***** cu privire la diminuarea numerelor de accidente rutiere precum și a Dispoziției IP ***** nr.68 din 14.10.2025, în trafic a fost stopat pentru verificare, unitatea de transport de model necunoscut de tip ATV electric de culoare roșie fără numere de înmatriculare. Ulterior, s-a apropiat de unitatea de transport, s-a legitimat și a solicitat de la conducătorul actele la verificare, conducătorul unității de transport nu a prezentat careva acte însă a comunicat datele sale de identitate, astfel a stabilit că la ghidonul unității de transport stopate în calitate de conducător se afla cet.***** a.n.06.11.1983. Subsecvent, în timpul discuții cu cet.*****, s-a simțit un miros de halenă alcoolică emanată din cavitatea bucală, prin urmare ultimului i s-a propus, să treacă testarea cu etil-testul pentru stabilirea volumului concentrației de alcool în vaporii de aer conform prevederilor Hotărârii de Guvern nr.296 din 16.04.2009 (cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcooloscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate si natura ei Publicat:24.04.2009 Monitorul oficial Nr80-81 art.Nr.347) și în strictă conformitate cu pct. 11 litera (J) a RCR, la care ultimul, a fost de acord. Testarea cu aparatul Drager a fost efectuată de către acesta, cet.***** fiindu-i explicată procedura. În urma testării cet.*****, a înregistrat un rezultat pozitiv, de 0,76 mg/l, alcool pur în aerul expirat. Prin urmare, după constatarea conducerii de către ***** a unității de transport în stare de ebrietate, ultimul a fost înlăturat de la conducerea ATV-ului. Fiind întrebat de unde acesta are această unitate de transport și

dacă deține careva acte referitoare ATV-ului, ***** a comunicat că nu are careva acte și că o are de mai mult timp, iar atunci seara se ducea în localitatea Văsieni la un prieten pe nume***** Menționează că unitatea de transport de tip ATV de culoare roșie fără număr de înmatriculare, a fost ridicat și plasat în parcarea IP *****. Aceasta este tot ce poate comunica la cazul dat (f.d.41-43);

- *procesul-verbal cercetare la fața locului din 22.10.2025, cu planșă fotografică,* acțiune procesuală prin care a fost individualizat locul comiterii infracțiunii - domiciliul părții vătămate *****, situat în orașul ********** (f.d.50-51);

- *procesul-verbal de ridicare din 03.11.2025*, acțiune procesuală prin care de la subofițerul superior al SP-1 a IP *****, ***** a fost ridicată o secvență video stocată pe suport informațional electronic de tip DVD-R (f.d.55);

- *procesul-verbal de examinare din 14.11.2025,* în cadrul căruia obiectul supus examinării, reprezintă o secvență video stocată pe suport informațional electronic de tip DVD-R, de model MyMedia ridicată prin ordonanță de ridicare din 03.11.2025 de la subofițerul superior al SP-1 a IP *****, ***** La accesarea fișierului cu denumirea „0-02-05-a642e8ffc4846c7079....” care reprezintă o înregistrare video cu durata de 00:00:18 secunde. Din secvența video se constată că evenimentele au loc pe stradă, pe timp de zi. Secvența video nu are sunet. Astfel, în secvența video se observă o persoană de gen masculin identificată ulterior drept *****, care se deplasează pe o trotinetă electrică de model necunoscut de culoare negru cu elemente de culoare oranj care a stopat lângă bordură și pare a vorbi cu persoana care îl filmează. Ulterior acesta se întoarce și continuă deplasarea. La minutul 00:00:19 secvența video se finalizează (f.d.57);

- *declarațiile martorului* ***** care fiind audiat la etapa urmăririi penale a comunicat că, activează în calitate în calitate de subofițer de sector al SP-1 a IP *****, or. *****. La data de 30 octombrie 2025, în jurul orelor 16:30, se afla în timpul orelor de serviciu, era pe strada***** în orașul *****, întocmea un proces-verbal cu privire la contravenție, când pe alături a trecut o persoană de gen masculin pe o trotinetă electrică de culoare neagră, atunci a observat că acea persoană este *****. Despre care era plasată orientare fiind bănuit de comiterea unui furt de trotinetă comis în orașul *****. Atunci aceasta a încercat să îl oprească, ***** însă s-a uitat la aceasta și ulterior a pornit cu trotineta fugind. Încercând să îl urmărească i-a pierdut urma. Deține înregistrare video cu momentul în care ***** fuge, aceasta l-a înregistrat video cu telefonul său. Mai comunică că ***** este locuitor al or.***** anterior îl vedea pe strada unde avea domiciliu și anume Veniamin Zarzăr, însă de o perioadă îndelungată nu l-a mai văzut. Alte detalii referitor la acest caz nu cunoaște (f.d.70-72).

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art.1 alin.(3) din Codul de procedură penală, instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată.

Potrivit art.6 alin.(1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art.26 alin. (2) Codul de procedură penală, judecătorul judecă

materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.

În conformitate cu prevederilor art.376 Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată la adoptarea sentinței este în drept să facă trimiteri numai la probele cercetate în ședința de judecată.

Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradictorialității. Astfel, în conformitate cu 101 Codul de procedură penală, instanța de judecată, verificând aspectul concludenţei, pertinenței şi utilității probelor acumulate, a ajuns la concluzia că acestea au fost obținute în mod legal, respectiv insuficiența probatoriului nu poate fi pusă la îndoială.

La caz, instanța reține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin.(1) Codul de procedură penală prevede că sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile administrate în conformitate cu prevederile Codului, iar articolul 95 alin.(2) stabilește că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.

Astfel, prin prisma admisibilității, concludenții, utilității şi veridicității probelor cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunile intenționate ale inculpatului *****, comise în circumstanțele constatate supra, exprimă sub aspect obiectiv și subiectiv semnele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută la art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal – furtul, adică, sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct.1)-4) Codul de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În conformitate cu art.51 alin.(1) Codul penal al RM, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52

Codul penal al RM, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art.113 Cod penal al RM, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

În continuare, instanța reține că potrivit art. 14 Codul penal al Republicii Moldova, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârşită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deşi, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

Sub aspectul dreptului material, instanța reține că, sustragerea se consideră săvârşită pe ascuns şi se califică drept furt, în baza art.186 din Codul penal, dacă a fost săvârşită: - în absența proprietarului, a posesorului sau a oricăror altor persoane; - în prezența altor persoane, dar pe neobservate pentru acestea. Pentru calificarea faptei cafurt este necesar să fie stabilită convingerea făptuitorului că cele comise de el rămân neobservate sau neînțelese de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvârşirea sustragerii.

În sensul dat obiectul juridic îl constituie relațiile sociale a căror existență şi desfăşurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale, iar obiectul juridic special format din relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.186 alin.(2) Codul penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală şi gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile; 4) modul ascuns. Infracțiunea analizată este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință. Sustragerea bunurilor altei persoane constă în scoaterea fizică a bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deținerea căreia se afla acel bun şi trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului. Bunul sustras poate fi numai un bun mobil. Bunul mobil poate fi animat sau neanimat. Nu interesează dacă bunurile mobile sunt principale sau accesorii, divizibile sau indivizibile, fungibile sau nefungibile, consumptibile sau neconsumptibile, iar cele neanimate, indiferent de starea lor fizică (lichidă, solidă sau gazoasă).

Instanța observă că, infracțiunea imputată inculpatului ***** a fost săvârşită prin pătrundere în încăpere. Conform pct.29 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție, cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, prin „pătrundere" înțelegem intrarea ilegală, pe ascuns sau deschis, într-o încăpere, în alt loc pentru depozitare sau locuință cu scopul sustragerii.

Aplicând la caz circumstanțele enunțate supra, instanța constată cu certitudine întrunirea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) al Codului penal.

Latura subiectivă a furtului se caracterizează prin intenție directă şi scop de profit (acaparator, hrăpăreț, de a obține avantaje materiale). Este necesar ca scopul cerut de lege să existe în momentul săvârșirii faptei.

Furtul se consideră consumat din momentul în care făptuitorul obține posibilitatea reală de a se folosi sau a dispune de bunurile altuia la propria sa dorință.

Totodată, instanța reține că, inculpatul ***** este persoana fizică responsabilă, care conștientiza acțiunile sale prejudiciabile, cunoștea că este interzis de lege de sustras pe ascuns bunuri din posesia sau deținerea altei persoane în scop de profit și care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 14 ani, fiind subiect al infracțiunii imputate.

În circumstanțele descrise, instanța de judecată reține că în fapta inculpatului ***** sunt întrunite toate elemente şi semnele distinctive obligatorii ale componenței de infracțiune stabilită de art.186 alin.(2) lit.c) Codul penal.

La caz, instanța de judecată consideră că prin justificarea elementelor de fapt expuse, au fost probate toate aspectele importante pentru stabilirea faptei şi încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, iar mijloacele de probă cercetate au un conținut probant suficient la caz, pe măsură să înlăture toate dubiile privind vinovăția inculpatului.

Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.

Prin art.2 Codul penal este stabilit, că (1) Legea penală apără, împotriva infracțiunilor, persoana, drepturile şi libertățile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituțională, suveranitatea, independența şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin.(2) Codul penal, ținând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale deindividualizare a pedepsei penale prevăzute de art.75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului

penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabilește anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului ***** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrar scopului urmărit.

La formarea viziunii complete asupra persoanei inculpatului ***** și condițiilor de viață a acestuia, instanța de judecată reține următoarele: potrivit revendicării anexate la dosar acesta anterior a fost judecat (f.d.76-79) iar conform cazierului contravențional eliberat la data de 20.10.2025 pe numele ultimului în perioada de timp

01.06.2009-20.10.2025 au fost înregistrate 10 de contravenții din Codul contravențional (f.d.75), la evidență narcologică sau psihiatrică nu se află (f.d.100,102), a recunoscut vina și a cerut judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de el.

Astfel, instanța reține ca circumstanță ce atenuează răspunderea penală conform prevederilor art.76 Cod penal, în privința inculpatului-căința sinceră.

Referitor la recunoașterea vinovăției, instanța nu reține acest fapt drept circumstanță atenuantă, așa cum potrivit pct.35 al Hotărârii Plenului CSJ nr.13 din 16.12.13 „Cu privire la aplicarea prevederilorart.364[1] CPP de către instanțele judecătorești", recunoașterea vinovăției nu poate fi valorificată drept o circumstanță atenuantă, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică.

Circumstanțe ce agravează răspunderea penală a inculpatului ***** conform prevederilor art.77 Cod penal-este săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară.

La caz instanța reține că, inculpatul ***** anterior a fost condamnat:

- prin sentința Judecătoriei ***** din 15.12.2015, procesul penal privind învinuirea lui ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal a fost încetat în legătură cu faptul că părțile s-au împăcat;
- prin sentința Judecătoriei ***** din 20.12.2016, procesul penal privind învinuirea lui ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), c) și d) Cod penal a fost încetat în legătură cu faptul că părțile s-au împăcat;
- prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul ***** din 03.07.2017, procesul penal privind învinuirea lui ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal a fost încetat în legătură cu faptul că părțile s-au împăcat;
- prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul ***** din 08.04.2018, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b), c) d), art.186 alin.(2) lit.b), c) d), art.186 alin.(2) lit.b), c) d), art.186 alin.(2) lit.b), c) d), art.186 alin.(2) lit.b), c) d) și art.186 alin.(2) lit.b), c) d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani.
- prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15.05.2018, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.b) și d) și art.186 alin.(2) lit.b), c) și d) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani.

Se atestă la caz, că conform revendicării, anterior inculpatului ***** i-au fost aplicate pedepse sub formă de amendă, muncă neremunerată în folosul comunității, închisoare, ultimul însă nu și-a făcut concluziile de rigoare, după comiterea infracțiunilor incriminate și a mai comis altă infracțiune.

În cadrul dezbaterilor judiciare avocatul Mihai Rudenco a solicitat de a-i aplica în privința inculpatului prevederile art.90 Cod penal.

Instanța de judecată conchide că, pedeapsa solicitată de către apărător este una prea blândă și poate crea inculpatului, cât și altor persoane, impresia eronată despre blândețea legii penale.

Prin urmare, prin prisma ansamblului de împrejurări ale speței, instanța statuează că aplicarea pedepsei solicitate de către apărător, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către acesta, precum şi de alte persoane.

Totodată, instanța mai subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art.364[1] Codul de procedură penală coroborat cu art.80[1] Codul penal, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, amendă sau cu muncă neremunerată în folosul comunității.

În continuare, instanța de judecată menționează că sancțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit.c) Codul penal, prevede aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de la 650 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

În această ordine de idei, instanța de judecată conchide că, inculpatul *****, a comis o infracțiune mai puțin gravă.

În acest mod, în speță, limitele pedepsei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) Codul penal, după aplicarea prevederilor art.80[1] alin.(1) Codul penal se modifică după cum urmează: amendă de la 500 u.c. până la 1012,5 u.c; munca neremunerată în folosul comunității de la 135 ore până la 180 ore și închisoare de la 3 luni până la 3 ani.

Potrivit prevederilor alin.(1), (2) art.70 din Codul penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viață şi plasarea ei, în baza hotărârii instanței de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar. Închisoarea se stabilește pe un termen de la 3 luni la 20 de ani.

Conform art.72 alin.(3) Codul penal, în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.

Ținând cont de circumstanțele atenuante și prezența circumstanțelor agravante, de personalitatea inculpatului, în cumul cu circumstanțele comiterii faptei, atitudinea ultimului față de fapta comisă, acordând deplină eficiență prevederilor normei incriminate în ceea ce privește categoriile de pedeapsă prevăzute la art.186 alin.(2) lit.c) din Codul penal, instanța de judecată consideră că în cazul dat corectarea inculpatului ***** este posibilă prin aplicarea față de ultimul a unei pedepse sub formă de închisoare.

Reieșind din cele menționate supra și ținând cont de prevederile art.80[1] alin.(1) Cod penal, instanța conchide de a-l recunoaște pe ***** vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal și a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța consideră că, pedeapsa numită este corespunzătoare gradului prejudiciabil

al faptei comise de inculpat și circumstanțelor cauzei, va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale și va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea inculpatului, în scopul prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

Cu privire la măsura preventivă.

De asemenea, instanța reține că în privința inculpatului ***** a fost aplicată măsura preventivă - arestul preventiv, pe durata urmăririi penale și la etapa judecării cauzei, termenul căreia urmează a fi inclus în pedeapsă, inclusiv și perioada aflării sale în stare de reținere și arest, de la 21.11.2025, ora 13:00 min până la 16.01.2026.

Concomitent, reieșind din faptul că la moment inculpatul *****, se află în arest preventiv, termenul de executare a pedepsei în privința acestuia, urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței -16.01.2026.

În corespundere cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) și art.395 alin.(1) pct.5) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

În acest context, instanța relevă, că conform art.329 alin.(1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opinia acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

În aceste circumstanțe, instanța consideră la moment imposibilă aplicarea față de inculpatul ***** a unei măsuri preventive mai blânde decât arestul preventiv, pentru a exclude posibilitatea de a fi prejudiciat cursul normal al executării sentinței, constatând prezența circumstanțelor excepționale, care determină necesitatea menținerii măsurii preventive respective.

În aceste circumstanțe, instanța consideră că suntem în prezența cazului în care este o necesitate absolută de menținere a măsurii preventive sub formă de arest preventiv față de inculpatul *****, deoarece doar această măsură preventivă este reală și efectivă în cazul dat și va asigura comportamentul respectiv al acestuia pentru executarea sentinței emise.

Conform art.157 alin.(1) din Codul de procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă ele sânt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză. Alin.(2) documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sânt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin Ordonanța de recunoaștere și anexare a documentelor din 27.10.2025, s-a dispus de a recunoaște în calitate de document: copiile de pe materialul REI-II a IP ***** nr.5895 din 18.01.2025 pe 07 file. Prin ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 14.11.2025 s-a dispus de a anexa secvența video cu

denumirea „0-02-05-a642e8ffc4846c7079...” cu durata de 00:19 secunde stocată pe un suport informațional DVD-R, ridicată prin ordonanța de ridicare din 03.11.2025 de la subofițerul superior al SP-1 al IP ***** Purcica Maria (f.d.33,58), mijloacele materiale de probă, a le păstra la materialele cauzei penale.

Corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art.385 alin.(1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea cu privire la corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art.158 alin.(1) Cod procedură penală, corpuri delicte sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art.162 Cod procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate şi predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sunt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța din 24.10.2025 a fost recunoscut drept corp delict, unitatea de transport de tip ATV electric, de culoare roșie, ridicat în cadrul procesului contravențional nr.5895 prin ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 18.10.2025 de la *****, care se păstrează pe teritoriul parcării IP ***** (f.d.37), ***de restituit proprietarului după rămânerea definitivă a sentinței.***

Cu privire la acțiunea civilă

Conform prevederilor art.387 alin.(1) coroborat cu art.225 Codul de procedură

penală, *odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile şi mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acţiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge.*

Potrivit art.219 alin.(1) Codul de procedură penală coroborat cu prevederile art.1998 alin.(1) și art.2036 Codul civil, *acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.*

În conformitate cu prevederile art.219 alin.(2) Codul de procedură penală, *persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală; compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală; repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale.*

Art.220 alin.(3) Codul de procedură penală prescrie că, *hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil şi ale altor domenii de drept.*

În același context, potrivit art.221 alin.(2) Codul de procedură penală, *acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.*

Instanța reține că, în cadrul urmăririi penale, prin ordonanțele din 18.10.2025 și din 07.11.2025 (f.d.12,17,61,66) ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă.

Partea vătămată *****, fiind recunoscut ca parte civilă, acțiune civilă în temeiul art.219 Cod de procedură penală, la urmărirea penală nu a depus.

În ședința de judecată din 17.12.2025 partea vătămată ***** a înaintat o cerere separată prin care a solicitat să-i fie recuperat de către inculpatul ***** prejudiciul în sumă de 44 000 lei care constituie prețul ATV-ului și a trotinetei electrice.

Potrivit rigorilor art.387 alin. (3) Codul de procedură penală, în cazuri excepționale când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții civile, ar trebui amânată judecarea cauzei, instanța poate să admită, în principiu, acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Partea vătămată și civilă ***** în ședința de judecată a menționat că suma prejudiciului în mărime de 44 000 lei constituie prețul ATV-ului și a trotinetei electrice, instanța reține că, unitatea de transport electrică de tip ATV, după rămânerea definitivă a sentinței urmează a fi restituită proprietarului.

Sub aspectul acestor norme de drept, instanța de judecată remarcă că, deși partea vătămată ***** a fost recunoscut ca parte civilă, însă nu a prezentat probe certe și veridice pentru a justifica cuantumul prejudiciului material invocat or, instanța de

judecată nu este în măsură deplină să aprecieze cuantumul prejudiciului material doar în baza unor declarații. Respectiv, instanța de judecată va admite în principiu acțiunea civilă privind încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se expună instanța de judecată în ordinea acțiunii civile.

Dispozitivul

În conformitate cu prevederile art.70, art.72, art.80[1] alin.(1), Codul penal, art.157,art.162, art.219-225, art.389, art.392-395 Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

***** se recunoaște vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit.c) Cod penal și în baza normei menționate i se stabilește pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei în privința lui *****, urmează a fi calculat din data pronunțării sentinței-16.01.2026 cu includerea în termenul de executare și a perioadei de timp cât s-a aflat în stare de reținere și arest, de la 21.11.2025, ora 13:00 min până la 16.01.2026.

Până la data când sentința va deveni definitivă, se menține în privința lui *****, măsura preventivă-arestul preventiv, pentru asigurarea punerii în executare a pedepsei cu închisoarea.

Mijloacele materiale de probă, a le păstra la materialele cauzei penale.

Corpul delict: unitatea de transport electrică de tip ATV, de culoare roșie, recunoscută prin ordonanța OUP din 24.10.2025, care se păstrează pe teritoriul parcării IP *****, ***de restituit proprietarului, după rămânerea definitivă a sentinței.***

Se admite în principiu, acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și civilă ***** cu privire la încasarea prejudiciului material, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

Sentința este cu drept de atac la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Hîncești (sediul *****).

Președintele ședinței,
judecătorul Svetlana Bîcu